פרשת צו. (תשי"ב) פרק ה. ז.

א. פרשה זו בחלקה הראשון היא השלמה לפרשה הקודמת./ עיין רש"י ו,ב, ד"ה צו את אהרן./ ההבדלים שבין שתיהן סבתם בהבדל שבין הפסוקים:
א. פסוק ב. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם, ובין
ו. " ב. צו את אהרן ואת בניו לאמר.
1. הסבר את ההבדל שבמבנה הכתובים ובסדר הקרבנות בין שתי הפרש-יות, / בפרשת צו: שלמים בסוף/ מתוך ההבדל הנ"ל. / עיין רמב"ן י"ח, ד"ה זאת תורת המנחה עד "קליס"/
2. הסבר למה באו פרטי תורת העולה ופסוקים א-ו כאן ולא בפרק א מתוך ההבדל הנ"ל.
3. מה הפסוק שבו מסתיימת תורת הקרבנות בפרשה זו ומה הקושי שבו?

ב. מה פרוש המלה עולה ?
קטא רמב"ן: פרק א. פסוק ד. ד"ה ונרצה לו לכפר עליו החל מן "ורא"ית כאגדה ויקרא רבה"/ והמקרא המלא הוא יחזקאל כ. ל"ב./
ראב"ע: פרק א. פסוק ד. ד"ה וסמך ידו / החל מן "ובגוף הקרב. /
ו. פסוק ב. " הוא העולה.

ג. ו. פסוק ג. מה פרוש מדו בד והאם הו"ן של מדו כנוי היא אולא ?
קרא: רש"י רע"ב, רטב"ם, רד"ק לשמואל ב.כ.ה. זה חגור מדו לבושו: ר"ו מדו נוספת כו"ו מדו בד וסמך מדו אל לבושו ולבוש הוא שם כולל ומדו פורט לאחד מן הלבושים.

ד. מה קשה למפרשים.
1. לראב"ע ו.ב.ד"ה הוא העולה החל מן "והא"א סוקרה נוסף...
2. לרש"י ו.ט. " המחטא אותה.

ה. רש"י ז. פסוק י"ב ד"ה אם על תודה.
קרא תהלים מזמור ק"ז.
1. האם המקרים שעליהם חייבים להודות הנמנים ברש"י מקבילים לתהלים מזמור ק"ז ?
2. אם לא מה הסבה לשנוי זה ?
3. מדוע סדר חייבי התודה שברש"י שונה מזה שבתהלים ?
4. מדוע הנוסח ברש"י מדבר בשלשה מקרים הראשונים בלשון רבים ובמקרה האחרון בלשון יחיד ?

ו. פרק ז. פסוק כ"ו וכל דם לא תאכלו.
1. למה סבה הרמב"ם במנין המצוה מצוה זו כאן ולא בפרשה ויקרא/ג. פסוק י"ז/ ?
2. קרא רמב"ן י"ז פסוק י"א ד"ה כי נפש הבשר עד "ואין ראוי כי תאכל הנפש את הנפש"
מה הטעם שנותן הרמב"ם לאסור אכילת הדם ?
" " " הרמב"ן " " " ?

המועד האחרון למשלוח התשובות: שני ימים אחרי שבת הגדול.

המען: בית צעירות "מזרחי" רחוב רש"י 60, ירושלים.